

Andor Ilona emlékhangverseny

„Szálljon fel énekünk” ... így kezdődött egy jubileumi hangverseny 2015. november 6-án a Nádor Teremben. Az *Andor Ilona Baráti Társaság Kodály Kórusa* immáron újrászületésének 20. évfordulóját ünnepelte.

Pitoni kórusművének szövege így folytatódik: „hogy dallam a szívnek éltető új erőt adjon”, ezzel mintegy rímelve *Andor Ilonka* néni egykori kórusának megújult létrejöttére. Ilonka néni legtöbb hangversenyének mottójaként választotta ezt a művet. Szövege ugyan nem a hű fordítás, de az ének dicsérete. Teljes biztossággal nem állíthatom, de Ilonka néni szellemiségét ismerve feltételezem, hogy a Ranolder Intézetben való tevékenysége során már ismerte ezt a művet, amelynek eredeti latin szövege: „Laudate Dominum canticum novum” (Énekeljete az Úrnak új éneket).

A valamikori Randolder Intézet még az 1948-as államosítás után is tanítóképzőként működött. Nagy szerencsémre még a teljes megszűntetés előtt két évvel én is ezen intézményben érettségizhettem.

1995-ben az Intézet fennállásának 120. évfordulójára ünnepi gála műsor volt a Madách színházban. Erre az alkalomra már összeállt a javarészt régi tagokból toborzott kórus. Ilonka néni szeretete, a nosztalgizáló lelkesedés keltette őket életre, s tartja – *B. Horváth Andrea* áldozatos munkájával – a mai napig életben.

Az említett estén „Lélektől lélelig” címmel ünnepelték 20 éves fennállásukat. Műsorukon javarészt a régi, Ilonka néni által is műsoron tartott műveket kiegészítették néhány újabb szerzeménnyel. Sajnálatos módon *Breinich Beáta* betegsége miatt szólista nélkül nem hallhattuk *Pertis Jenő* Négy magyar népdal c. művének egyik tételét, ami szintén repertoár bővítésére szolgáló darab volt.

A Bartók és Kodály művek megidéztek a félévszázados szellemet, aminek egyik csúcspontja Benjamin Britten meghívásakor az Angliában töltött napok koncertjei és a Columbia Hanglemezőgyár Edison díjjal kitüntetett lemeze volt. A „lányok” – azóta asszonyok, anyák, nagymamák – hangjának egykori fényét és erejét őszinte lelkesedésük, a tiszta művészetbe vetett hitük pótolta. A kórust egyre kisebb számban látogatják régi, még Ilonka néni keze alatt felnőtt énekesek. Azonban új tagok alkalmazkodása a hagyományokhoz garancia arra, hogy a szellem tovább él.

Az est háziasszonya – *B. Horváth Andrea* – végig oldott, családi hangulatban vezette a műsort a közönség legnagyobb meglegésére.

A hangversenyen kívül könyvbemutatónak is szánták ezt az estét.

„111 – Képek, emlékek, gondolatok – In memoriam Andor Ilona” c. emlékalbum, mely Ilonka néni születésének 111. évfordulójának évében jelent meg, *Breinichné Horváth Andrea* gondos szerkesztésében. Gazdag képanyag illusztrálja Ilonka néni életét, a tanárról, emberről, muzsikusról, növendékei szeretetéről, és a megérdemelt sikerekről.

Minden tisztelet megilleti az emlékek anyag-gyűjtőit és rendezőit, elsősorban *Andreát*, az egykori tanítványt, aki igyekezetével, szorgalmával, valamint a kórus vezetésével és azon túl kiadványokkal is ilymódon ápolja Ilonka néni emlékét. A kötetet megelőzte a többek által ismert „Egy mindenkiért, mindenki egyért” című Emlékkönyv.

Eszembe jut egy Arany Jánostól vett sor: „Nem hal meg az, ki millióra költi dús élte kincsét...” Kecskeméten az utca névadójánál elmondott beszédét e szavakkal kezdte *Barkóczy Katalin*, az Andor Ilona nevét viselő Óbudai iskola igazgatóhelyettese. És ez hangzott el a Leövey Klára Gimnázium (volt Ranolder) igazgatónője, *Bánki Irén* előadásában amikor az iskola falán került elhelyezésre az emléktábla.

Valóban nem halhat meg, aki nemzedékről nemzedékre örököltette a zene és a kóruséneklés szeretetét, aki úgy dirigálta Nemzeti imákat és Szózatunkat, hogy szem nem maradt szárazon. *Igaz fényt hagyott maga után*, amire egyik kedvenc Mécs László versében vágyott.

Köszönet az estért és a lélekig ható emlékekért. Kívánom, hogy Ilonka néni emléke a kórus és vezetője segítségével még sokáig éljen!

Somorjai Paula